

Forbindelse ere ganske grundløse. Vi tør vel derfor vente, at de Herrer tage deres Ændringsforslag tilbage. Derimod er der maaske mindre Grund til at vente, at de tage de grove Ord i deres Blad tilbage.

Borgbjerg: Det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte en fuldkommen rigtig Formodning om, at der intet vilde blive taget tilbage i denne Sag i det Blad, som det ærede Medlem omtalte; thi hvad dette Blad har sagt, er Sandhed, og der er intet at tage tilbage. Det blev ganske vist bestridt nu fra det ærede Medlem og særlig da i Dag af det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at Arbejderne ved Ølskatten ikke skulde have betalt Alderdomsforsørgelsen. Det er jo fuldkomment galt. Enhver, der husker lidt tilbage, vil jo vide, at da Ølskatten laa her paa Tingets Bord, sagde Berg og Hørup og deres Parti. Nu ligger Ølskatten der; vi ere imod den, men skulde vi have en Ølskat, saa skal den anvendes i Overensstemmelse med Venstres Program af 1889, nemlig til sociale Formaal, særlig til Alderdomsforsørgelse. Det var det, der blev sagt, og saa blev det Parti, som det ærede Medlem ikke længere tilhører, for det er gaaet ud af Verden, men som den Gang var det store, mægtige Parti, forskrækket, tog en Paragraf af Fattigloven ud og gjorde den til den nuværende Alderdomsforsørgelseslov. Det er det historiske i denne Ting. (Stemmer: Det er meget uhistorisk! Det er falsk Historie!) Ja, saa opfordrer jeg ærede Medlemmer, der ere bedre inde i Historien, til at give deres Besyv med her, saa skal jeg svare. I hvert Fald ved jeg, at i denne Sag har jeg det overvejende Flertal i dette Ting paa min Side, thi det er denne Fremstilling af Sagen, som dette Parti altid har givet, og det er paa denne Fremstilling, at det bl. a. er vokset op til det store, mægtige Flertal, det nu er.

Men for nu at gaa over til selve Tallene, som det ærede Medlem for Assens aldeles ikke fremdrog, skal jeg sige, at det lader sig jo ubestridelig godtgøre, at den arbejdende Befolkning har betalt Alderdomsforsørgelsen og maaske endda mere til. Det, der skete i 1891, var, at Sukkerskatten og Petroleumstolden bleve noget nedsatte, og at vi til Gengæld fik en Ølskat. I Aaret før 1891, i Aaret før denne saakaldte delvise Toldreform, udgjorde Sukkerskatten 2,103,000 Kr., Sukkertolden 1,978,000, Olietolden 2,220,000. Tilsammen udgjorde altsaa denne Skat 6,302,000 Kr. Der skete en Nedsættelse i

disse Toldsatser, og Spørgsmaalet er da, hvilket Tab Staten har haft. Jeg henviser saa til statistisk Aarbog, den sidste Aargang, der foreligger, den fra Efteraaret, og finder da, at Sukkerskatten og Sukkertolden og Ølskatten i 1901 udgjorde et Beløb af 6,300,000 Kr. Staten havde altsaa før 1891 Jeg har taget fejl. Det vil sige, det vedrører ikke Regnestykket, men De forstaa, at naar man hurtig skal samle disse Tal, er det ikke saadan, nej; jeg tog fejl, naar jeg sagde 6,300,000, thi de Tal, jeg nævnedes, vare netop den Indtægt, Staten nu har. Nej, før 1891 udgjorde denne Told og Skat 8,500,000 Kr.; altsaa for 10 Aar siden, før denne delvise Toldreform, udgjorde den Skat, jeg her har talt om, paa Sukker og Petroleum 8,500,000 Kr., medens den i 1901 ifølge den sidste Aargang af statistisk Aarbog udgjorde 6,300,000 Kr. Statens Tab ved denne Nedsættelse har altsaa været 2,200,000. (Stemmer: Nej!) Jo, Statens Tab har faktisk været dette; hvis man vil ind paa de andre Beregninger om, hvorledes Forbruget kunde være gaaet op og ned o. s. v., er man inde paa ganske løs Grund. Der blev i 1891 fra Sukkerølvlovens, fra Forligets Fædre regnet ud, hvad de Herrer kunne finde i Rigsdagstidenden, at Statens Tab ved denne saakaldte delvise Toldreform vilde være mellem 1½ og 2 Mill. Kr.; det regnedes man ud. Estrup gjorde i et Møde, jeg tror, det var i Marts 1891, da denne Sag var fremme, op, at Tabet vilde blive 1,600,000 Kr.; dette har vist sig ikke at være Tilfældet. Statens Tab, og det er det, det kommer an paa, har paa disse Toldsatser været 2,200,000, Statens Gevinst har været Ølskatten. Jeg tager den fra 1901, altsaa fra det sidste Aar, for hvilket statistisk Aarbog foreligger, altsaa fra samme Aar, for hvilket de andre Toldsatser foreligger. Den udgjorde da 6,238,000 Kr. Der har været en lille Nedgang sidste Aar. Hvorledes det forholder sig med Sukker- og Petroleumstolden, ved jeg ikke, Tallene foreligger ikke, men det er kun en rent forbigaaende Nedgang. Statens Gevinst paa Ølskatten har altsaa været 6,238,000 Kr. Følgelig har Staten haft en ren Gevinst ved denne Toldreform af ca. 4 Mill. Kr. Den har kun haft et Tab ved Toldnedsættelsen af 2 Mill. Kr., og den har faaet en ny Skat paa 6 Millioner. Maaske kan jeg gaa videre og sige, at Staten har tjent ½ Million til, idet, som bekendt, Brændevins skatten gik op. Den havde været i jævn og stadig Nedgang før 1891, og den var